

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Forlovelse, Ægteskab, verdensberømt Bog, 196 Sider, 1.85. — Dr. M. Fadden, amerikansk Læge: Ægteskabelig Livslykke, 2 store Bind, kun 3 Kr. for begge B. — Døjlige Sæ, den unge, dybsunkne Kvindes Testamente, Op- lag 40.000, 1.35. — Ford: Hemmelighe- den ved at tjene Penge, 1.25. — Sund- hedsrelser, mange Oplysninger, kun 1.00. — Elvekjer: Muntre Fortællinger, kun 1 Kr. 25 Øre. — Filmens Eventyr, stort Pragtværk med 125 Kunstfotos, kun 3 1/2 Kr. — Ungdom og Kærlighed, 975. Solves Bogforlag, Afd. F. S. D., Odense.

trat sínum øðrum inntokum hvørt ár fær leiguna av landsins kongsgódsi.

Og hvat er rímligari, enn at lógtingið varðveitur og tekur undir síni umsjón hesa føroysku jorð og nýtir inntøkuna av henni til hitt føroyska samfelagsins gagn, ístaðinfyri at danski staturin nú tekur leiguna.

Vit hava tí tað álít til javnað- arflokkinn, at hann heldur fast um hetta málið og aftur forir tað framm á ting í ár — tross tað foreinaðu mótsøðu av tí nationala og sambandska blokkinum.

Jardaleysur.

Føroysk-Íslendsk studentaveitsla.

Keypmannahavn, 18.-4.-30.

Stundum hendir, at føroyskir og íslendskir studentar finna hvønnannan og halda veitslu saman — at slíkar samkomur kunnu hava sín stóra týdning, kann eingin ivi vera í — hesi ferð hevði hitt føroyska studentafelagið boðið fjelag íslendskra studenta til felagsfund mánaðkvöldið 7. apríl í Burús veitsluhøllum á Norrevold. Skaldið Gunnar Gunnarsson skuldi tala um framtíð Íslands og Jóannes bóndi Patursson um Føroya framtíð.

Nógvir studentar, bæði føroyskir og íslendskir, vóru sam- ankominir. Á slíkum fundum verða sjálvandi bert føroyskt og íslendskt mál nýtt, og væl gongur at skilja hvønnannan. Formaður føroyska studentafelagsins, Rudolf Dahl, beyð í fyndugum orðum frændum okkara vera vælkomnar og skeyt upp, at Jóannes bóndi varð kosin til magister bibendi — so varð, og stud. med. W. Magnusson les nú studentablaðið upp — heri var frálík tyding av Trónda Olsen úr Johs. V. Jensens nornagesti. (Vón er kanska til seinri, at vit kunnu fáa allan nornagest á føroyskum máli).

Gunnar Gunnarsson talaði nú greitt og á vakrum máli um Ísland, leitaði aftur í søguna — tað er já eingin aldur fyri tjóð — hvat ið stóð at lesa í norsk- um tjóðskjølum — har var einki at finna, ið kundi sáa illgræði millum oyggja okkara og No- regs. Hann, sum er Íslendingur næstur í ættarbregi, er tað eisini í ættarhuga. Ísland vildi øllum ættartjóðum sínum væl, og ein og hvør Íslendingur vildi bert lata gróva gott eftir sær. — Men Ísland er fyri Íslendingum fyrst og fremst tjóðin, ein sam- grógvinn heild; men ikki so, her stóð nóg eftir at bota. Meir átti at verðið gjørt burtur úr mongum vinnuvegum; til dømis varð íslendska ulla send út úr landinum og útlendskt stás keypt

SPÆLA TYGUM í Det danske Kolonial Lotteri

sum í hini 48. roðini, ið byrjar 10. mai, burturlutur

3 milliónir 726 túsind krónir,

sum fara sundur ímillum 21,175 vinningar og 8 premjur.

Lutaseðlar eru at fáa hjá

harra Poul Johannesen, Tórshavn,

ásamt í samsøluni við høvuðsskrivstovuna, Vesterbrogade 2 B, Keypmannahavn.

Hitt danske ríkið tryggjar vinningarpeningin.

P/F HAVNAR TIMBURHANDIL

TELEFON 250

TÓRSHAVN

TELEFON 250

Altíð nógvd av besta svenska viði til bíligastu prísir.

afturfimóti; um nú ulla varð virkað heima, kundu íslendsk teppir og tjöld og mangt annað tilfikt vunnið stóran marknað í útlandum. — Eg veit onga tjóð, ið býr betur í sínum egna landi, enn tit Føroyingar, vit Íslendingar hava nógvd at lera av tykkum — vit kunnu tíverri ikki geva tykkum so nógvd — alt gott biðja vit yvir oyggjar tykkara, Føroyar, frælssettu oyggjar.

Jóannes bóndi minti um ein- stakar Føroyingar, ið høvdu havt góðan ans fyri íslenskum máli — kom inn á standin nú og helt, at vit mestsum vóru skolaðir út av látri, bæði við máli og øðrum. Men íslenska málið var eina ferð eins illani farið, teir hugsadu ennátta um at leggja tað av — men tað reis seg upp aftur. Leingi stendur mannsevi til batara, siga vit, og tað er bót á borði hjá Føroy- ingum eins og hjá Íslendingum. Mál okkara er illa farið, »annað hvørt orðið, ið nú berst á munn- av kollum og kvinnum, í út- lentskum rennur.« Men vit eiga bót í hjalli: okkara søgur og kvæðir, íslendskt kunnu vit eis- ini rættleða okkum eftir; tað er ikki svinum líkt, ið sínum er líkt, segði læknin Nolsøe á sinni hesum viðvikjandi. Gunnar Gunnarsson talaði um ulla, ja, tað var tann tíðin, tá Føroyingar tóku ull úr Íslandi at virka, nú er ikki so, um ikki so ringt, sum á Íslandi. Land okkara er gott og fólkið er gott. Okkara sjónmaður fírnast ikki at fara nakra staðni, hann fer har sum fiskurin er. Vónirnar eru góðar. Sjálvbjargin má vera málið fyri okkara strevan. Betur er sjálvar at eiga enn bróður at biða. Tit føroyskir studentar, tit mugu vísa tykkara landi heiður og æru, tit skulu taka tykkara prógv og so koma heim aftur og taka tey embætti, ið nú danskir menn síla við.

Seinri talaði professor Jón Helgason á føroyskum. Hug- takandi var at hoyra Íslending tala okkara mál so reint og vakurt.

Aðrir høvdu orðið, bæði Fø-

oyingar og Íslendingar. Endað varð við føroyskum dansi.

Ø.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Ein spurningur.

Harri blaðstjóri! Loyvið mær at flyta hesar reglur fram í blaðið tygara:

Tað verður viðhvørt kasta Suðuroyingum fyri, at teir eru nakað fyri seg sjálfan, t. v. s. ikki reiðuliga sum hinir fbygg- arar Føroyalands. Men er tað rætt at seta fram slíkt, uttan at hava kanna gjøllari, um soleiðs er ella ikki?

Suðuroyingar hava sýnt seg sum eitt framfúsið fólkslag, bæði á ein og annan hátt. Domur prógvað, at soleiðs er. Men sjálvandi vil tað altíð vera okkurt, eisini í Suðuroy, sum onkur kann finnst at.

Eina slíka atfíning fann eg um daginar í Suðuroyarblað- um »Føroyatiðindi«. Har skivar ein innsendari um kens- lumálið og stríðið, ið stendur um tað, at »íkkí hevði verið so lítið vunnið, um hitt kenda orðasniði: »Dansken paa Fær- øerne«, var broytt til at verða »Dansken i Tveraa« og »Dan- sken i Vaage«.

Hetta er ein atfíning, sjálvt um tað, at »íkkí hevði verið so lítið duga tað mál, ið bórniin tosa.

Ein av hesum lærarunum, ið er við skúlan á Tvøroyri, skal eftir tí, ið »Dimma« veit at siga, koma til Tórshavn við einum barna-sangkóri at halda »kon- serte«. Nú er tað já altíð forvit- nislígt at verða vitjaður av sang- arum — og barnasangarar eiga sjálvsagt at vera vælkomnir.

Eg havi sæð í »Føroyatiðindi«, at hesin kennari hevur hildið barna-konsertir á Tvøroyri, uttan at hava loyvt bórnum at syngja ein einasta føroyskan sang. Í »Føroyatiðindi« sá eg hetta átalad. Nú vildi eg fegin

vita, um hesin kennari er so ósmæðin at koma til Tórshavnar við einum sangkóri av føroysk- um bórnum at halda konsert, og ongan føroyskan sang hava á programminum?

I seinru árum hava Føroy- ingar aldri hildið konsertir, uttan føroyskir sangir hava verið tíknir við. Og vert er at minna á, at barnasangurin við Tórshavnar skúla, ið mær var loyvt at hoyra, tá ið eksáman var, var heilt hugtakandi, tí umframt at bórniin sungu tryðrøddarsangir, var eisini nógvd sungið á móð- urmálinum.

Ein faðir.

»A. I. F.«

»A. I. F.« (avhaldsfólksins íráttarfelag), ið stovnað var í fjór vár, sendi frammanundan páskum eina áheitan út til frá- haldsfólkið í Føroyum. Í áheita- nini er greitt frá felagsins endamáli og ávíst hvat ið vóldir, at avhaldsfólk skipa seg í sjálv- stóð íráttarfelag.

Formaður fyri »A. I. F.«- deildini í Tórshavn er Jacob Jacobsen, Varðagota.

Vatnið.

Nú verða lagdir nýggir vatn- leidingar gjøgnum býin. Umsa- staðni vera nú grívnar gravir í gotunum, sprongt og ruddað, tí fólkið skal hava vatn.

Tað mátti so verið!

Við Hoyviksgrindina.

Harri blaðstjóri! Tá ið eg læs grein, ið Arbeiðsmaður skrivaði her í blaðnum um Hoyviksvegin og Skansavegin, kom eg aftur at hugsa um plássíð omanfyri Hoyviksgrindina.

Tað er øllum kunnugt, ið komið hava niðan um Hoyviks- grindina í seinastum, at hetta pláss ikki er reiðuliga nosslígt — minni enn so. Nú, tað liggur já fyri fok og fei, og eingin hevur umsjón við tí, so tað er kanska ikki stórt at siga til, at har sær út sum tað ger.

Tað mundi einaferð herfyri komið skil á her, tí ein maður hevði sòkt um plássíð til dyrk- ingar. Men av tí at træðarlógin

íkkí loyvir, at so smá stýkkir vera latin til dyrkingar, var tað sýtt manninum. Tó hevur bý- ráðið latið hina gomlu rættina til niðurbrotningar — hettar er ikki einasta niðurbrotningarverk, teir hava á samvitskuni — og hon er nú hovin.

Vildi tað ikki verið ein upp- gáva fyri býráðið at gjørt hetta pláss eitt sindur hugnaligt, t. d. við at gjrt tað væl við hald- góðum hegri, sett nýkur trøð úti við gyrðingina — tey eiga til at fáast at vaksa. Stóani ruddað plássíð, so ungdomurin, barna- ungdomurin kundi leita sær har niðan á sumri til frægd og frøi, bæði fyri tey og teirra foreldur. Stabbasteinarnar, ið standa har uppi, kundi kanska eisini verið varðir á henda hátt. x. x.

Til Jan Mayn.

Ein norskur dampari, »King« frá Haugesund, legði seinasta tírsdag inn á Tórshavn.

»King« er móðurskip hjá norskum hvalaveiðubátum, ið royna uppi við Jan Mayn. Hesa ferð vóru 2 hvalaveiðubátar honum í fylgi, men teir slitaðu frá hvørjum øðrum á leiðini til Føroyar, vegna toku og óveður. Hvalaveiðubátarnir komu seinri inn á Vestmanna. Aftaná at hvalaveiðubátarnir høvdu fingið gjørt eitt sindur við, har til- trøngdist, fóru øll 3 forni av stað aftur — á leið til Jan Mayn.

»En Time i Sang«.

I Lordags, mens S/S »Lyra« ventet ved Thorshavns Kaj, op- førtes Gandrup's »En Time i Sang«, af de danske Kunstnere, der rejste til Island, *Per Biørn* og *Alice Therp*, akkompagnerede af *Frk. Burmeister*.

Til Trods for, at Forestilling- en fandt Sted ved højlys Dag, Kl. 13.15, var den godt besøgt. Selv om man kan sige at gode Navne trækker, maa det ind- rømmes at man fik noget for Pengene.

Det horer til Sjældenhederne, at man horer saadan Sang — og to Sangfælle paa en Gang — som Hr. Biørn og Fru Therp.

Denne »Time i Sang« vil sent glemmes af det Publikum, som naaede at overvære Forestilling- en. Desværre blev der ikke Lejlighed for det musikinteres- serede Publikum fra det brede Lag til at overvære »Sangtimen«, da man var optaget af Arbejde og Lordags-Travlhed. x. x.

Fiskiskaparin.

Skonnartin hjá Jógvan Jensen, Tórshavn, »Signhilde«, er heim- komin fyri motorskaða, og hev- ur fingið 25.000.

Frá øðrum skipum er frætt: »St. Expedit« 52.000 »Keflavík« 48.000 »Polø« 60.000 »Lieutenant Vedrinez« .. 75.000 »Bearnaise« 74.000

Naar Proppen er for stor.

Det er vist hændt tidt, at Mor skul- de bruge en Prop, men alle dem hun havde, var for store. Skær da et Hak, som vist i Proppen, — og selv en meget stor Prop kan da gaa ned i en lille Flaskehals.